

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

פרשת ויקרא

מבאר בלשון הקדש עם פירוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ט"ו - חלק ל'

קונטרס 450

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גליותא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

– מכתב ד –

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרת

טלפון 097963061 מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסייעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והיינו
 "קבלה" התש"ע – גימטריא הזהר"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס
 שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה"
 ק"ק רמת בית שמש.

**ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל
 הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות
 את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי,
 זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.**

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחשיבות לימוד חכמת הקבלה, כמאמר
 רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי
 קבלה דאתמר בהון והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא
 משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים
 מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא
 אוהר דספרא דא". ודברי גאון צנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש
 חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את
 אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
 הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה",
 ועוד מפרשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא,
 חלק ג' דף קכד]: "והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך,

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר זוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דרך, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזהו"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן כלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניה לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי... "וכו'. והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכוך לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שיגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרות, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהון.

וכבר זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לשס"ה ימי השנה, למען יתגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני כחדשים כ-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למגן למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

הוא אינו עושה עד שמדיע לצדיקים. זהו שכתוב (עמס ג) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים.

עד שהיו הולכים, נכנסו לאותו כרם. ראו נחש אחד שהיה בא, ופיו פתוח, (היה לוחש בלשנו) ולוהט בארץ בעפר. נער בגדיו רבי שמעון והכה ידו בראש הנחש, שכף הנחש, הנמיך את פיו וראה לשונו רוחשת. אמר לו: נחש נחש, לך ואמר לאותו הנחש העליון שהרי רבי שמעון בן יוחאי מצוי בעולם. הכניס את ראשו לנקב של עפר אחד, ואמר: גוזר אני, כשם שהתחתון חזר לנקב העפר, כך העליון יחזר לנקב תהום רבה.

רחש רבי שמעון בתפלה. עד שהיו מתפללים, שמעו קול אחד: ממני המות, הנכסו למקומם. המכות של המשחיתים לא שורות בעולם, שהרי רבי שמעון בן יוחאי בטל אותן. אשרף רבי שמעון, שרבונד רוצה בכבודך על כל בני העולם. במשה כתוב (שמות לב) ויחל משה וגו', שמשמע שאחז אותו פרגוד, ואתה רבי שמעון גוזר, והקדוש ברוך הוא מקיים. הוא גוזר, ואתה מבטל.

בין כך ראה שהאיר השמש ועבר אותו השחור. אמר רבי שמעון, ודאי שהעולם התבשם. נכנס לביתו ודרש, (תהלים יא) כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פנימו. מה הטעם כי צדיק ה' צדקות אהב? משום שיש יחזו פנימו. מה זה פנימו? הפנים העליונים של כל העולם, שצריכים לבקש רחמים ממנו על כל מה שצריכים.

אמר לו רבי אלעזר בנו, אם כך, היה צריך להיות ישר יחזו

ברוך הוא, עד דאודעיה לצדיקיא, הדא הוא דכתיב, (עמס ג) כי לא יעשה יי' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים.

עד דהוו אזלי עאלו בההוא כרם. חמו חד חוץ דהיה אתי, ופומיה פתיחא (נ"א ויהיה לחיש בלישניה), ומלהטא בארעא בעפרא. אשתניק רבי שמעון, וקטפר ידוי ברישיה דחוץ, שכיף חוץ, מאיף פומיה, וחמא לישניה מרחיש. אמר ליה חוץ חוץ, זיל ואימא ליההוא חוץ עלאה, דהא רבי שמעון בן יוחאי בעלמא שכיח. עייליה לרישיה לחד נוקבא דעפרא. אמר גוזר אנא, כשם דתתאה אתחזר לנוקבא דעפרא, בן עלאה יתחזר לנוקבא דתהומא רבא.

רחיש רבי שמעון בצלותא, עד דהוו מצלי שמעו חד קלא, פוטקרא דקיטפא עולו לאתריכו, קטפירא דבורייני לא שראן בעלמא, דהא, רבי שמעון בן יוחאי בטיל לון. זכאה אנת רבי שמעון, דמארך בעי ביקרך על כל בני עלמא. במשה כתיב (שמות לב) ויחל משה וגו', דמשמע דאחיד ליה פרגודא, ואנת רבי שמעון גוזר, וקודשא בריך הוא מקיים. הוא גוזר, ואנת מבטל.

אדרהבי חמא דנהיר שמשא, ואתעבר ההוא אוכמא, אמר רבי שמעון, ודאי הא עלמא אתבסם, עאל לבייתה ודרש, (תהלים יא) כי צדיק יי' צדקות אהב ישר יחזו פנימו. מאי טעמא כי צדיק יי' צדקות אהב, משום דישר יחזו פנימו. מאי פנימו. פנים עלאין דבני עלמא, בעון למבעי רחמי מגיה, על כל מה דאצטריכן.

אמר ליה רבי אלעזר בריה, אי הכי ישר יחזו פנימו מיבעי ליה, או ישרים יחזו, מאי

פנימו, או ישרים יחזו. מה זה ישר יחזו? אמר לו, סוד עליון שאותם ימי קדם של העתיק הקדוש, נסתר כל הנסתרים. וימי עולם של ז"א, שהם נקראים פנימו, (שהם) רואים בדרך ישר מה שצריך לראות.

שנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא משגיח בעולם ורואה שכשרים מעשיהם של בני האדם למטה, מתגלה העתיק הקדוש בזעיר אנפין, ומסתכלים כל אותם הפנים בפנים נסתרים, וכלם מתברכים. מה הטעם שמתברכים? משום שמסתכלים אלו באלו בדרך ישר, שלא סוטים ימינה ושמאלה. זהו שכתוב ישר יחזו פנימו. וכלם מתברכים ומשקים זה את זה, עד שמתברכים כל העולמות. וכל העולמות נמצאים כאחד, ואז נקרא ה' אחד ושמו אחד.

ובשחטאי העולם מתברכים, נסתר העתיק הקדוש, ואין משגיחים פנים בפנים, ואז מתעוררים הדינים בעולם, והכסאות עולים, ועתיק הימים סתום ולא מתגלה. זהו שכתוב (דניאל ז) ה'ייתי רואה עד שהכסאות הורמו ועתיק הימים יושב. עד שהכסאות הורמו, שאותם הכתרים העליונים, שמשקים את כל האחרים להעמידם בקיומם. ומי הם? האבות. ועתיק הימים יושב ולא מתגלה. ואז מהפכים הרשעים של העולם ורחמים לדין.

שנינו מצד האם יוצאים שומרי החקים, הקלפות שלהם, ואוחזים במקל של הגבורה, שולטים על הרחמים, כמו שנאמר (במדבר טו) הנועדים על ה', על ה' ממש. ואז נמצאים שלמים, ומתעוררת בכלם קטטה.

ישר יחזו. אמר ליה רזא עלאה, דאינון ימי קדם דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. וימי עולם, דזעיר אנפין, דאינון אקרון פנימו, (דאינון) חמאן בארז מישר מה דאצטריך למחמי.

דהאנא בשעתא דקודשא ברין הוא אשגח בעלמא, וחמא דמתפשין עובדיהון דבני נשא לתתא, אתגלייא עתיקא קדישא בזעיר אנפין, ומסתכלן כל אינון אנפין באנפין סתימין, ומתברכן פלהו. מאי טעמא מתברכן. משום דמסתכלין אליו באליו בארז מישר, דלא סטו לימינא ולשמאלא, הדא הוא דכתיב (דף ט"ו ע"ב) ישר יחזו פנימו. ומתברכן פלהו, ומשקין דא לדא, עד דאתברכן פלהו עלמיא. ומשתכחי כלהו עלמין כחד, וכדין אתקרי (זכריה יד) יי' אחד ושמו אחד.

וכר חובי עלמא סגיא, אסתים עתיקא קדישא, ולא משגיחין אנפין באנפין, וכדין דינין מתערי בעלמא, וכורסוון רמיו, ועתיק יומין אסתים, ולא אתגלייא. הדא הוא דכתיב, (דניאל ז) חזה הוית עד די כורסוון רמיו ועתיק יומין יתיב. עד די כורסוון רמיו, דאינון כתרין עלאין, דמשקין לכלהו אחרנין, לאוקומי בקיומיהו. ומאן אינון. אבהן. ועתיק יומין יתיב, ולא אתגלייא. וכדין מהפכין חייבי עלמא רחמי לדינא.

האנא. מסטרא דאימא, נפקין גרדינין נימוסין קליפין, ואחדין בקולפוי דגבורה, שלטין על רחמי, כמה דאת אמר (במדבר טו) הנועדים על יי', על יי' ממש. וכדין אשתכחו עלמין חסרין, (כ"א קטירין) דלא שלמין, וקטטותא אתער בכלהו.

העולמות חסרים, (קשורים) שאינם

ובשבני אדם מכשירים מעשיהם למטה, אזי מתבשרים הדינים ועוברים, ומתעוררים רחמים ושולטים על אותו הרע שמתעורר מן הדין הקשה. וכשמתעוררים רחמים, נמצאים שמחה ונחומים, משום ששולטים על אותו הרע. זהו שכתוב וינחם ה' על הרעה. וינחם, משום (ששולט על הרעה) שגננע הדין הקשה, ושולטים הרחמים.

שנינו, בשעה שהדינים מתבשרים ושולטים הרחמים, כל כתר וכתר שב לקיומו, וכלם מתברכים באחד. וכששבים כל אחד ואחד למקומו וכלם מתברכים באחד, והאם מתבשרים במפתחות הקדושים ושבים לצדה, אז נקראת תשובה שלמה, והעולם מתפטר, שהרי האם יושבת בשמחה שלמה, שכתוב אם הבנים שמחה, ואז נקרא יום הכפורים, שכתוב בו לטהר אתכם מכל חטאתיכם. ונפתחים חמשים שערים של צדדים הקדושים.

שנינו, כתוב והיה כי יחטא ואשם, מה זה כי יחטא, ולבסוף ואשם? אלא כך שנינו, כי יחטא מאותם חטאים שנקראו חטא, שכתוב מכל חטאת האדם. ואשם, כמו שנאמר האשם המושב לה'. ואשם, ויתקן. כלומר, אם יתקן את מעשיו, והשיב את הגזלה אשר גזל. אמר רבי יוסי, ממשמע שכתוב והשיב, לא כתוב וישיב אלא והשיב, והשיב דוקא.

שנינו, בארבע תקופות השנה הקול נפסק, ומתעוררים הדינים, והתשובה תלויה עד שמתתקן. וכשהדינים מתעוררים, יוצא ואין מי שישגיח ויתעורר. והקדוש

וכר בני עלמא מכשרין עובדיהון לתתא, מתבסמן דינין, ומתעברן, ומתערי רחמי ושלטן על ההוא בישא דאתער מן דינא קשיא. וכד מתערן רחמי, חדוה וניחומין משתפחין, משום דשליטין על ההוא בישא. הך הוא דכתיב, (שמות לב) וינחם יי' על הרעה. וינחם משום (דשליטא על הרעה) דאתפכיא דינא קשיא, ושלטין רחמי.

האנא, בשעתא דמתבסמן דינין, ושלטין רחמי, כל כתרא וכתרא תב בקיומיה, ומתברכאן פלהו פחדא. וכד תייבין כל חד וחד לאתריה, ומתברכאן פלהו פחדא, ומתבסמא אימא בקלדיטי גליפין ותיבין לסטרהא, פדין אקרי תשובה שלימה, ואתפטר עלמא, דהא אימא בחדוותא שלימתא יתבא, דכתיב, (תהלים קיג) אם הבנים שמחה, וכדין אתקרי יום הכפורים, דכתיב ביה (ויקרא טז) לטהר אתכם מכל חטאתיכם. ומתפתחין נ' תרעין דסטרין גליפין.

האנא, כתיב והיה כי יחטא ואשם, מהו כי יחטא, ולבסוף ואשם. אלא הכי תאנא, כי יחטא מאינון חובין דאקרון חטא, דכתיב מכל חטאת האדם. ואשם: כמה דאת אמר (במדבר ה) האשם המושב ליי'. ואשם: ויתקן, כלומר אם יתקן עובדיו, והשיב את הגזלה אשר גזל. אמר רבי יוסי ממשמע דכתיב והשיב, וישיב לא כתיב אלא והשיב, והשיב דייקא.

הנניא, בארבע תקופין דשטא, קלא אתפסק, ודינין מתערין, ותשובה תליא עד דאתתקן. וכד דינין מתערין, קלא נפיק, וד' זווין (ס"א זיגין) דעלמא, סלקין ונחתין. פרוזא

קול, וארבע זוויות (פעמים) העולם עולים ויורדים. הפרוז קורא, ואין מי שישגיח ויתעורר. והקדוש

ברוך הוא מזמן, אם ישובו -
ישוב, ואם לא - (הכל ס"א
הקול) נפסק, והדינים נעשים, ואז
נקרא ויתעצב, ויתעצב בבתים
החיצונים.

אמר רבי יהודה, שנינו, מיום
שנחרב בית המקדש אין יום
שלא נמצא בו פעם רע, מה
הטעם? משום ששנינו, אמר רבי
יודאי אמר רבי ייסא, נשבע
הקדוש ברוך הוא שלא יבנס
בירושלים של מעלה עד שיכנסו
ישוראל לירושלים של מטה.
ומשום כך נמצאת רחוקה בעולם.
אמר רבי יוסי, כתיב ערות אביך
וערות אמה לא תגלה. וכתיב
אמה היא לא תגלה ערותה.
ושנינו, אמה היא ודאי. הרי אם
גלה ערותה, למה צריך להשיב
אותה? ודאי למקן את מה שגלה.
ששנינו, כשמתגבר יצר הרע
באדם, אינו מתגבר אלא באותן
ערויות, וכל החטאים אחרים
באותה ערוה. וכתיב לא תגלה.
כשמתקן, מתקן כנגד אותו
שגלה, וזו נקראת תשובה.

אמר רבי יצחק, כל חטאי העולם
אחרים (ה) בזה, עד שהאם
מתגלה בגללים. וכשהיא מתגלה,
כל אותם הבנים מתגלים (בשביליה).
וכתיב לא תקח האם על הבנים.
וכשמתקן העולם למטה, הכל
מתקן, עד שעולה התקון לאם
הקדושה ומתתקנת, ומתבססת
ממה שהתגלתה. ומשום כך
כתיב, אשרי נשוי פשע פסוי
חטאה, ואז נקראת תשובה,
תשובה ודאי. ואז נקרא יום
הכפורים, כמו שכתוב מכל
חטאתיכם לפני ה' תטהרו.

אמר רבי יהודה, מתי נקראת
תשובה? כשהאם מתפסה

קרי, ולית מאן דישגח ויתער. וקודשא בריך
הוא זמין, אם יתובון יתוב, ואי לא, (כלא ס"א
קלא) אתפסק, ודינא אתעבידו וכדין אתקרי
ויתעצב, ויתעצב בבתים בראי.

אמר רבי יהודה, תנינן, מן יומא דאתחרב בי
מקדשא, לית יומא דלא אשתכח ביה
רתחא בישא. מאי טעמא. משום דתנינן, אמר
רבי יודאי אמר רבי ייסא, נשבע הקדוש ברוך
הוא שלא יבנס בירושלים דלעילא, עד שיכנסו
ישוראל בירושלים דלתתא. ובגין כך, רתחא
אשתכחת בעלמא.

אמר רבי יוסי, (ויקרא יח) כתיב ערות אביך וערות
אמה לא תגלה. וכתיב, אמה היא לא
תגלה ערותה. ותנינן אמה היא ודאי. הא אם
גלה ערייתה, למאן בעי לאתבא לה, ודאי
לתקנא מאי דגלי.

דתניא פד סגיא יצרא בישא בבר נש, לא סגי
אלא באינון עריין, וכלהו חובי אחידן
בההוא עריא. וכתיב לא תגלה. פד אתתקן,
אתתקן לקבל ההוא דגלי, ודא אקרי תשובה.
אמר רבי יצחק, כל חובי עלמא אחידן (כ"א
דא) בדא, עד דאימא אתגליא בגיניהון.

וכד איהי אתגליא, כל אינון בנין
אתגליין (בגין). וכתיב (דברים כב) לא תקח האם
על הבנים. וכד אתתקן עלמא לתתא, אתתקן
פלא, עד דסלקא תקונא לאימא קדישא,
ומתתקנא, ואתפסא ממה דאתגליא. ובגין כך
כתיב, (תהלים לב) אשרי נשוי פשע פסוי חטאה,
וכדין אקרי תשובה, תשובה ודאי. וכדין יום
הכפורים אתקרי, כמה דכתיב, (ויקרא טז) מכל
חטאתיכם לפני יי' תטהרו.

אמר רבי (דף ט"ו ע"א) יהודה אימתי אתקרי

תשובה. פד אימא מתפסא וקיימא בחדוה על בנין, דכתיב, (תהלים

ועומדת בשמחה על הבנים, שכתוב (תהלים קיג) אם הבנים שמחה. ושבה לקיים. ומי שהיה סגור, שב למקומו. וכלם שבים אחד לאחד, ומתברכים כל אחד ואחד, ואז נקראת תשובה (שלמה), תשובה סתם, להכליל הכל.

אמר רבי יצחק, כשמשכר העולם, כלו מכשר באחד. כתוב כי גדול מעל שמים חסדך. מעל שמים, שעולה למעלה מהמקום שנקרא שמים. ומי הוא. זו האם. והינו שנקראת תשובה.

רבי יהודה אומר, מדיק שכתוב מעל שמים. אלמלא כתוב על שמים, משמע אותו מקום שעומד על שמים ולא יותר. כיון שאמר מעל שמים, משמע אותו מקום שעומד על השמים למעלה למעלה. (ומה היא? אמר, וזהו שנקרא

תשובה).

שישנו, באותו זמן שמשכרים המעשים למטה והאם בשמחה, מתגלה העתיק הקדוש, ושב האור לזעיר אנפין, ואז הכל בשמחה, הכל בשלמות, הכל נמצאים בכרכות, והרחמים מזמנים, וכל העולמות בשמחה. זהו שכתוב (מזכרה ז) ישוב ירחמינו יבש עונותינו. מי ישוב? ישוב העתיק הקדוש להתגלות בצעיר, ישוב להתגלות, שהיה נסתר בראשונה, והכל נקרא תשובה. אמר רבי יהודה, הכל בכלל, הכל סתם. וכתוב (דברים יג) למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים. אמר רבי יצחק, הכל הוא ודאי, והרי בארנו את הדברים לפני רבי שמעון.

והשיב את הגזלה. שם שאלו החברים, מפני מה בגזלה כתוב והשיב את הגזלה, ולא יותר?

ולא יתיר. אלא הא אוקימנא, דא שוי דחילו עלאה כתתאה. ודא דגניב,

אם הבנים שמחה. ותבאת בקיומא ומאן דהוה סגור, תב לאתריה. וכלהו תבין חד לחד, ומתברכאן כל חד וחד, וכדין אתקרי תשובה (שלישית), תשובה סתם לאכללא כלא. אמר רבי יצחק, פד מתפשר עלמא, כוליה מתפשר בחדא. כתיב (תהלים קח) כי גדול מעל שמים חסדך. מעל שמים, דסלקא לעילא מאתר דאקרי שמים. ומאי איהו. דא איהי אימא. והינו דאקרי תשובה.

רבי יהודה אומר, דייקא דכתיב מעל שמים. אלמלא כתיב על שמים, משמע ההוא אתר דקיימא על שמים, ולא יתיר. כיון דאמר מעל שמים, משמע ההוא אתר דקיימא על השמים לעילא לעילא. (ס"א ומאי איהי אימא, והינו דאקרי תשובה).

דתאנא, בההוא זמנא דמתפשרין עובדין לתתא, ואימא בחדוותא, אתגליא עתיקא קדישא, ותב נהורא לזעיר אנפין, וכדין כלא בחדוותא, כלא בשלימו, כלא אשתכחו בברפאן, ורחמין זמנין, ועלמין פלהו בחדוותא, דא הוא דכתיב, (מזכרה ז) ישוב ירחמינו יכבוש עונותינו. מאן ישוב. ישוב עתיקא קדישא לאתגליא בזעירא, ישוב לאתגליא דהוה סתים בקדמיתא, וכלא אתקרי תשובה.

אמר רבי יהודה, כלא בכלל, כלא סתם. וכתיב (דברים יג) למען ישוב יי מחרון אפו ונתן לך רחמים. אמר רבי יצחק, כלא הוא ודאי, והא אוקימנא מלי קמיה דרבי שמעון.

והשיב את הגזלה, תמן שאילו חברייא, מפני מה בגזלה כתיב, והשיב את הגזלה

אֵלָא הָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁזָה שֶׁם יִרְאֶה
הַעֲלִינָה כְּמוֹ הַתַּחְתּוֹנָה, וְזֶה
שְׁגוֹנָב שֶׁם אֶת הִירְאֶה הַתַּחְתּוֹנָה
כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא הִירְאֶה הַעֲלִינָה.

מָה כְּתוּב לְמַעֲלָה? נֶפֶשׁ כִּי
תַּחֲטָא. כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ, שֶׁהַתּוֹרָה
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַּמְהִים עָלָיו
וְאוֹמְרִים, נֶפֶשׁ כִּי תַּחֲטָא וְגו'?
וְכַתוּב נֶפֶשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְגו',
או - נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע וְגו'. אָמַר
רַבִּי יִצְחָק, כְּתוּב נֶפֶשׁ, וְלֹא רוּחַ,
וְלֹא נִשְׁמָה, וְכָאן גּוּף (דַּחַם) וְנֶפֶשׁ,
שְׁנַאמְרֵנוּ וְהִזְיָה כִּי יַחֲטָא וְאִשֵּׁם
וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה. מִי שְׂרֹצֶה
לְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ
וְהַשִּׁיב. מִי זֶה וְהַשִּׁיב? אֵלָא כְּמִי
שִׁיתַקֵּן מַעֲשִׂים, כְּדִי שִׁשְׁיִיב
מַעֲשֵׂיו הַמִּים לְמַקוֹמָם לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַנְּטִיעוֹת, שֶׁהָרִי הוּא גֵרֶם
בְּחֻטְאָיו לְמַנַּע מֵהֶם. וְעַל זֶה -
וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה וְגו', כְּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאָר.

רַבִּי אַבָּא הִזְיָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. נִכְנַס רַבִּי אֱלֶעָזָר בְּנוֹ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תַּהֲלִים
צב) צָדִיק כְּתָמָר יִפְרָח וְגו'. צָדִיק
כְּתָמָר, מָה זֶה כְּתָמָר? שֶׁהָרִי מִכָּל
הָאֵילָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, אֵין מִי
שֶׁמַּתְעַכֵּב לְפָרֵחַ כְּמוֹ תָמָר שְׁעוֹלָה
לְשִׁבְעִים שָׁנִים. מָה הַטַּעַם
כְּתָמָר? אֵלָא אֵף עַל גֵּב שֶׁהַכְּתוּב
מַעִיר, הַחֲבֵרִים פִּלְס אֵין רוֹצִים
לְגֻלוֹת.

אָבִי צָדִיק כְּתָמָר יִפְרָח, זֶה נֶאֱמַר
עַל גֻּלוֹת בָּבֶל, שֶׁהָרִי לֹא שָׁבָה
שְׁכִינָה לְמַקוֹמָה אֵלָא לְסוּף
שְׁבָעִים שָׁנָה. וְזֶה שְׁכָתוּב (יִרְמִיָּה
כט) כִּי לִפִּי מִלֹּאת לְבָבְךָ שְׁבָעִים
שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם. וְזֶה צָדִיק
כְּתָמָר יִפְרָח, שְׁעוֹלָה זָכָר וְנִקְבָּה
לְשִׁבְעִים שָׁנָה. צָדִיק - זֶה הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה שְׁכָתוּב (תַּהֲלִים יא)

כִּי צָדִיק ה' צִדְקוֹת אָהֵב. וְכָתוּב (שְׁמוֹת ד) ה' הַצָּדִיק. וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה ג) אֲמָרוּ צָדִיק כִּי טוֹב.

שְׁנֵי דְחִילוּ תַתָּא לְקַבְּלִיה, וְלֹא דְחִילוּ עֲלָא.
מָה פְתִיב לְעִילָא, נֶפֶשׁ כִּי תַחֲטָא. בְּדָקְאֲמָרְן,
דְּאוּרִייתָא וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תּוֹוְהִין
עָלֶיהָ, וְאָמְרִי נֶפֶשׁ כִּי תַחֲטָא וְגו'. וְכָתִיב נֶפֶשׁ
כִּי תִמְעוֹל מֵעַל וְגו'. אוּ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע וְגו'.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נֶפֶשׁ פְּתִיב, וְלֹא רוּחַ, וְלֹא
נִשְׁמָה. וְהָכָא גּוּפָא (ס"א רוּחָא) וְנֶפֶשׁ. דְּכָתִיב,
וְהִזְיָה כִּי יַחֲטָא וְאִשֵּׁם וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה. מָאן
דְּבַעֲי לְתַקְנָא עוֹבְדוֹי, כְּמָה דְּאֲמָרְן וְהַשִּׁיב.
מָאן וְהַשִּׁיב, אֵלָא כְּמָאן דִּיתַקֵּן עוֹבְדִין, בְּגִין
דִּיתִיב מִבּוּעֵי מִיָּא לְאַתְרֵיהוּ, לְאַשְׁקָאָה נְטִיעֵן,
דְּהָא הוּא גְרִים בְּחוּבּוֹי לְאַתְמַנְעָא מִנֵּיהוּ. וְעַל
דָּא וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה וְגו'. כְּמָה דְּאֲתָמַר. (ע"ב).
רַבִּי אַבָּא הִזְיָה יִתִּיב קָמִיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, עָאֵל
רַבִּי אֱלֶעָזָר בְּרִיָּה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
כְּתִיב, (תַּהֲלִים צב) צָדִיק כְּתָמָר יִפְרָח וְגו'. צָדִיק
כְּתָמָר, מָאי כְּתָמָר. דְּהָא מִכָּל אֵילָנֵי עֲלָמָא
לִית דְּמַתְעַכֵּב לְאַפְרָחָא, כְּמוֹ תָמָר. דְּסָלִיק
לְשִׁבְעִין שָׁנִין. מָאי טַעְמָא כְּתָמָר. אֵלָא אֵף
עַל גֵּב דְּקָרָא אֶסְהִיד, חֲבֵרִיָּא כְּלָהּ לֹא בָּעוּ
לְגֻלָּאָה.

אָבִי צָדִיק כְּתָמָר יִפְרָח, עַל גֻּלוֹתָא דְּבָבֶל
אֲתָמַר, דְּהָא לֹא תַבַּת שְׁכִינָתָא לְאַתְרָהָא,
אֵלָא בְּסוּף שְׁבָעִין שָׁנִין. הָדָא הוּא
דְּכָתִיב, (יִרְמִיָּה כט) כִּי לִפִּי מִלֹּאת לְבָבְךָ שְׁבָעִים
שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם. וְדָא הוּא צָדִיק כְּתָמָר
יִפְרָח, דְּסָלִיק דְּכָר וְנוֹקְבָא לְשִׁבְעִין שָׁנִין.
צָדִיק: דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא
דְּכָתִיב, (תַּהֲלִים יא) כִּי צָדִיק יִי' צִדְקוֹת אָהֵב.
וְכָתִיב, (שְׁמוֹת ט) יִי' הַצָּדִיק. וְכָתִיב, (יִשְׁעִיָּה

א) אֲמָרוּ צָדִיק כִּי טוֹב.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכונת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפרא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וקראונו יראיו. וזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידיה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכונת עוננו במהרה בזמינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלוקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמת בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשונו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכונתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמיחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לקמי ותמותו ע"ה (ועין קב הדפוס) והנה

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֵנָּא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאָלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמֵּרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יָחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וַיַּחְסוּ וַיַּחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֶהְלֹו לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אִשָּׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר חֲחוֹן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יָרָאת יְהוָה הִיא תִּתְהַלָּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּהְלֹוּהָ בְּשַׁעְרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמֵּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יָחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יָחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלִיָּה
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברוכיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלוני) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בזכות שמעון הצדיק ניגאל ברחמים

מפעל הזוהר העולמי

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטיילים מעל עם ישראל

ביום ה' כ' חשון

**יום הילולת הצה"ק המקובל רבי מרדכי שרעבי זי"ע
אצל הציון של שמעון הצדיק זי"ע בשעה 8:30 בבוקר**

נתחיל ונגמור את כל הזוהר הקדוש בשעה אחת

**כמו שרבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו
ואמר: "שעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חול, היא כמו
שנה של למוד פשט ביום חול".**

**בואו ונקיים את התקנה של הצה"ק המקובל רבי יצחק אלפיה זי"ע
לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים**

**ושהקב"ה יזרז את גאולתנו בחסד וברחמים,
(וכהבטחת הרשב"י (נשא קכד):
"דבדא יפקון מן גלותא וברחמי".**

**בסיום הזוהר יחלקו חינוס ספרים
"ערכה של שעה", "גדולי ישראל והזוהר" ועוד**

**מפעל הזוהר העולמי סניף י-ם
לפרטים ולהצטרפות, פקס: 02-9951300**